

INTERVENCIÓ DEL CAP DE GOVERN AL CONSELL GENERAL

30 DE JULIOL DEL 2009

El dia 24 de febrer d'enguany el Consell General ja es va reunir en una sessió extraordinària, el contingut de la qual fou molt semblant al de la sessió d'avui.

El dia 30 de juny del 2009, quatre mesos després –només quatre mesos després– d'aquella sessió i quan tot just feia vint-i-cinc dies que, davant d'aquest Consell General havia pres possessió del càrrec de Cap de Govern, vaig adreçar al Sr. Síndic una petició de convocatòria d'una sessió informativa, la que avui se celebra, per exposar la situació després de la signatura a París, en data 10 de març, de la Declaració del Principat d'Andorra, especialment pel que fa al calendari de l'acompliment dels compromisos contrets per Andorra en aquella declaració institucional.

El Govern ha demanat aquesta sessió extraordinària per assenyalar la importància de la qüestió plantejada a Andorra pels països del nostre entorn i, també i alhora, per la comunitat internacional.

Comparec per exposar la situació, dir la veritat tal i com la veiem i proposar fer el que el Govern entén que cal fer.

És un moment molt important per a Andorra. I des del Govern l'encarem amb responsabilitat i amb humilitat, perquè la situació que estem vivint no té precedents.

Ningú, en aquestes circumstàncies, no pot pretendre ser el posseïdor de la veritat absoluta. El Govern, en tot cas, compareix per a informar, explicar i proposar.

Avui, venim a parlar de l'acompliment necessari i urgent de l'anomenada declaració del Principat d'Andorra que el cap de Govern Albert Pintat va signar a París en data 10 de març del 2009. Però, al capdavant, és del nostre país, del futur que es pot construir, que hem vingut a parlar al Consell General.

Em sembla necessari plantejar la qüestió a partir de tres conceptes essencials.

El primer, que la política del President de la República francesa en relació a la necessitat d'avançar vers la transparència en les activitats financeres no és nova ni conjuntural. Ni crec que pugui tenir marxa enrere.

El segon, que no podem avançar en la negociació amb França sense encetar una negociació amb Espanya.

I el tercer, que no podrem avançar en la indefugible adequació del nostre model econòmic si no donem a Europa proves evidents que ens estem movent en la bona direcció: la de la transparència i les bones relacions de veïnatge.

I- La posició del President de la República francesa i copríncep d'Andorra i la posició del G20 i l'OCDE.

Hi ha una continuïtat i una coherència en el discurs i en els advertiments que ens arriben des de París.

La situació que ens amenaça no és nova. Michel Camdessus ens havia avisat en el seu estudi "Andorra. De les excepcions a l'exemplaritat" de data 16 de desembre del 2005.

Ens recordava que el mes de juliol del 2005 una cimera dels caps d'Estat del G8, reunida a Glencagles havia adoptat una declaració que deia:

"... farem pressió a tots els serveis financers perquè adoptin i implementin els més alts estàndards internacionals de transparència i intercanvi d'informació. Continuarem donant suport a la tasca que està duent a terme el Fòrum d'Estabilitat Financera per promoure i revisar els progressos en la implementació dels estàndards internacionals... i els estàndards més alts de l'OCDE a favor de la transparència i l'intercanvi d'informació en tots els temes fiscals."

Al capdavant la declaració pública, formulada a la televisió el dia 5 de febrer d'enguany, mitjançant la qual el president de la República francesa advertia que el manteniment d'una activitat pròpia d'un paradís fiscal el portaria a "revisar les relacions amb Andorra" no era el primer avís.

Andorra, les institucions andorranes, ja n'havíem rebut altres amb anterioritat.

Sense anar més enrere en el calendari, el dimarts 21 d'octubre del 2008, en rebre la Comissió legislativa de política exterior del Consell General al Palau de l'Elysée, el Sr. Christian Frémont, Representant personal del Copríncep francès, ja informava als consellers generals que s'havien desplaçat a París, que França i Alemanya estaven analitzant com sortir de la crisi i que una línia de treball era acabar amb l'existència dels paradisos fiscals. I el Representant del copríncep, després de constatar que Andorra no era pas el paradís fiscal més important, advertia que Nicolas Sarkozy es trobava davant d'una contradicció en ser Copríncep d'Andorra: no podia encapçalar una lluita contra tots els paradisos fiscals menys "el seu". I a París aquell dia 21 d'octubre de l'any 2008 ja se'ns digué que Nicolas Sarkozy no podria seguir sent cap d'Estat d'Andorra si no ens movíem en la bona direcció.

No insistirem ara en el que ens va dir, als uns i als altres, el Sr. Christian Frémont, Representant personal del Copríncep francès, el dia 13 de febrer del 2009.

Entenem que ens hem de situar a partir de la Declaració de París del 10 de març del 2009. Declaració que marca un abans i un després. I que assenyalava uns compromisos i un calendari pel seu acompliment.

I, a partir d'aquella declaració cabdal, convé repassar quina és la situació i el que se'ns ha dit després de les eleccions generals del 26 d'abril.

Els dies 4 i 5 de juny el Sr. Christian Frémont va ser a Andorra i es va reunir, el dia 5, amb els presidents dels tres grups parlamentaris. També vaig poder parlar-hi personalment.

El missatge continuava sent el mateix del dia 13 de febrer: calia, cal, que Andorra adopti la regulació legal que permeti al Govern signar un acord d'intercanvi d'informació en matèria tributària amb França. I cal fer-ho amb urgència.

I el motiu d'aquesta compareixença rau precisament en aquesta urgència, fermament, clarament i reiteradament expressada pels nostres interlocutors en els darrers cinquanta-dos dies.

Acompanyat del ministre d'Afers exteriors em vaig reunir a París, el dia 24 de juny, amb el Representant del Copríncep francès, el seu director de Gabinet i un membre del gabinet del Primer Ministre francès. La reunió tenia com a objectiu analitzar l'evolució de la situació després de la declaració del 10 de març del 2009 i comentar la posició d'Andorra.

Ens va quedar clar que la reunió del G20 a Pittsburg (Estats Units d'Amèrica) convocada pel dia 24 de setembre, ens marca ara l'horitzó de la urgència.

Com també ens la marca, gairebé diria que l'afita i la traça, l'actualització periòdica que fa l'OCDE de l'estat de signatures dels països objecte de nou seguiment, des del dia 2 d'abril d'enguany, per part d'aquella organització.

En aquella classificació Andorra –que es troba en l'apartat de jurisdiccions que s'han compromès amb els estàndards internacionals d'intercanvi d'informació tributària però que no els han donat implementació substancial– apareix amb un marcador situat en el zero, per no haver signat encara, d'ençà el 10 de març del 2009, cap acord d'intercanvi d'informació.

Mentrestant molts dels països amb els quals Andorra comparteix classificació han anat signant acords. I si volem ser precisos no són molts: són gairebé tots.

La reunió celebrada el passat 15 de juliol a París amb el Secretari General de l'OCDE, el Sr. Ángel Gurría, ens ha permès mesurar definitivament la urgència de la situació.

Tant el President de la República francesa com el secretari General de l'OCDE ens aconsellen fermament que, quan el G20 es reuneixi el dia 24 de setembre, Andorra ha d'haver signat, almenys, el Conveni d'intercanvi d'informació amb França. I, a poder ser, també amb Espanya i altres països del nostre entorn.

El secretari general de l'OCDE ens ha plantejat, a més, la necessitat d'establir acords "de qualitat" per permetre visualitzar que els primers acords que ha de signar un país com el nostre són amb països del seu entorn més proper, amb els quals hi hagi un flux de relacions econòmiques d'entitat, que permeti raonablement suposar que l'acord d'intercanvi d'informació tributària pugui ser aplicat en un moment o altre. Dit altrament, l'OCDE no entendria –i a ben segur tampoc no acceptaria– que volguéssim reunir la xifra dels dotze acords que ens demanaven d'establir únicament

amb països llunyans amb els quals, de tota evidència, el nostre país no hi tingués una relació econòmica significativa.

A dia d'avui, cent quaranta-dos dies després que el cap de Govern en funcions signés la declaració de París, noranta-cinc dies després que s'hagin celebrat les eleccions generals i cinquanta-dos dies després que hagi assumit l'exercici del càrrec de cap de Govern, la situació ha evolucionat molt ràpidament, i també, radicalment.

Tant és així que avui comparec davant del Consell General per manifestar que ja no podem seguir el calendari establert en la declaració del Principat d'Andorra del 10 de març del 2009. Ens cal apretar el pas i accelerar.

Hem d'arribar al 24 de setembre havent modificat la nostra legislació interna de manera que el Govern hagi pogut preparar i signar acords d'intercanvi d'informació tributària amb França i, a ser possible amb Espanya.

I ho hem de fer tenint ja encarrilats –és a dir havent parlat i assentat les bases– diferents acords d'intercanvi d'informació més enllà dels nostres dos països veïns, amb Portugal, amb Bèlgica, amb Holanda, amb Alemanya, amb Luxemburg, amb San Marino i Mònaco i amb tots aquells països membres de l'OCDE que vulguin signar amb nosaltres.

En conseqüència la nostra informació al Consell General s'acompanya d'una proposta: la immediata presentació d'un projecte de llei qualificada d'intercanvi d'informació en matèria fiscal. Es traca d'un projecte de llei, l'esborrany del qual ja vam fer arribar, el dia 21 de juliol del 2009, als presidents de grup parlamentari, amb la finalitat de poder recollir comentaris i propostes de modificació.

Una volta haurem rebut les propostes serà el moment per a revisar el projecte i donar-hi una redacció definitiva, la qual presentarem a tràmit parlamentari durant la primera quinzena d'agost. I ho farem d'acord amb el que estableix l'article 82 del Reglament del Consell General, sol·licitant a la Sindicatura que vulgui considerar la petició que la tramitació del projecte de llei tingui el procediment d'urgència. I com vostres senyories saben prou bé la declaració d'urgència implica la reducció de tots els terminis i la prioritat en la tramitació.

Amb tot el respecte per a la decisió que pugui adoptar en el seu dia la Sindicatura, és ben evident que el Govern demana aquesta declaració d'urgència amb la finalitat de poder estar en situació, a partir de la segona setmana de setembre, de discutir i establir els acords que permetin l'intercanvi d'informació en matèria tributària.

Només així es podrà arribar a la data del 24 de setembre amb unes perspectives raonables de no posar en perill ni el nostre sistema econòmic ni l'equilibri de les nostres institucions constitucionals.

II- La necessitat institucional d'arribar ràpidament a un segon acord amb Espanya.

D'altra banda és molt important recordar que la negociació d'un acord bilateral amb França no es pot dur a terme al marge del Tractat de bon veïnatge d'amistat i de cooperació entre el Principat d'Andorra, la República francesa i el Regne d'Espanya, aprovat pel Consell General el 4 de novembre del 1993.

L'article 8 d'aquell tractat obliga el Govern a una informació regular i completa, per via diplomàtica, al govern d'Espanya a partir de l'inici de les negociacions amb el govern de França.

Tot i que formalment, en no disposar de l'escaient habilitació legislativa, no s'han iniciat *stricto sensu* les negociacions amb França és ben evident que l'evolució de les converses desenvolupades en les reunions encapçalades pel meu predecessor, Sr. Albert Pintat, els dies 27 de febrer i 10 de març i les reunions mantingudes pel nostre govern a l'Elysée els dies 24 de juny i 15 de juliol ens obligaven a informar al Govern espanyol de l'estat de les nostres converses amb el Govern francès.

I així ho vam fer el dia 16 de juliol.

Entenem que, tan bon punt hagi estat possible l'establiment i la signatura d'un acord amb la República francesa caldrà fer el necessari per a establir idèntic acord amb el Regne d'Espanya.

III- L'evolució vers la transparència.

En iniciar-se el debat d'investidura del cap de Govern, el dia 28 de maig –fa seixanta-dos dies– ja deia que l'agenda institucional situava aquesta qüestió al nivell d'extrema urgència.

I també deia que havíem d'assumir i en conseqüència complir la “declaració del Principat d'Andorra” de 10 de març del 2009.

En coherència amb aquelles manifestacions el Govern ha tingut com a prioritat absoluta concertar-se amb la presidència de la república francesa i amb l'OCDE per poder disposar no ja a finals d'estiu, –com jo mateix manifestava davant d'aquest Consell General el dia 29 de maig– sinó a primers d'agost, d'un projecte de llei que pugui iniciar la seva tramitació parlamentària dins de pocs dies.

L'OCDE, el Fons Monetari Internacional, la Unió Europea i els nostres dos veïns, França i Espanya, volen i defensen un nou sistema financer internacional sòlid, transparent i ètic. I aquest objectiu –ho van dir el 22 de febrer a Berlín, seguint la línia traçada pel president de la República Francesa, Nicolas Sarkozy, des del dia 5 de febrer– passa per “eradicar els paradisos fiscals”.

La resolució final de la reunió de Londres del G20, el 2 d'abril del 2009, és molt dura. Recordem-ho.

“Estem d’acord en actuar contra les administracions que no cooperin, inclosos els paradisos fiscals. Estem disposats a aplicar sancions per protegir les nostres finances públiques i els nostres sistemes financers. L’era del secret bancari queda darrere nostre.”

Tot i la rotunditat d’aquesta darrera afirmació el Govern ha treballat les darreres set setmanes amb la voluntat de trobar els arbitratges necessaris per tal de garantir la competitivitat del sistema bancari andorrà i, alhora, permetre que hi hagi bona harmonia, en les relacions entre Andorra i els nostres interlocutors europeus: l’OCDE, els nostres veïns i la Unió Europea.

Ho hem fet des del realisme però també amb la ferma convicció que ens cal defensar la plaça financera andorrana i els nombrosos llocs de treball que representa.

Per això pensem estar en condicions de presentar un projecte de llei que permeti:

- Complir amb els compromisos de la Declaració del 10 de març.
- Mantenir com a principi general el secret bancari, que només serà aixecat quan hi hagi una demanda d’informació, fonamentada documentalment, en relació a una persona o entitat que estigui sotmesa a expedient o investigació.
- Establir el principi d’irretroactivitat en la tramesa d’informació per a tots els fets anteriors a la data d’entrada en vigor dels acords d’intercanvi que s’estableixin en el marc de la nova normativa andorrana.

Es tracta d’una iniciativa, que sabem compartida per l’arc parlamentari, que permetrà donar a les institucions internacionals –i als nostres veïns– una prova concreta, ferma i clara, que Andorra s’està movent responsablement vers la direcció de la transparència i l’associació positiva amb Europa.

Aquest moviment avui, a menys de dos mesos de la propera reunió del G20, només pot consistir en el que ens han estat demanant reiteradament des de París tant el president de la República francesa com l’OCDE: una norma legal que permeti al Govern signar acords d’intercanvi d’informació fiscal a nivell administratiu.

Aquests acords no exclouen pas, sinó que n’obren i n’aplanen el camí, la propera negociació de convenis per a evitar la doble imposició. Però aquests convenis només els podrem aconseguir quan tinguem aprovada una legislació tributària que estableixi una imposició sobre les societats i l’activitat professional.

D’altra banda, el Secretari General de l’OCDE ens va demanar, el dia 15 de juliol, d’acudir a los Cabos (Mèxic) els dies 1 i 2 de setembre a la cinquena reunió del Fòrum Global sobre la transparència i l’intercanvi d’informació que organitza l’OCDE. Hem acceptat la invitació i el ministre d’Economia i Finances participarà a aquesta trobada internacional amb la finalitat d’informar dels avenços d’Andorra en aquest àmbit, amb l’horitzó de la propera reunió del G20.

El Govern està fermament convençut que, per encarar la crisi econòmica, Andorra necessita reposicionar-se com un país amable, amic dels seus veïns.

Per fer front a la situació complicada que estem travessant –que és clar que representa el final d'un cicle econòmic i el començament d'un altre– ens cal poder ser escoltats i ajudats per l'OCDE, per la Unió Europea, per França i per Espanya.

No podem endarrerir més la difícil tasca d'encarar els problemes que ens planteja la crisi econòmica internacional en relació a l'activitat financera a Andorra.

Avui la prioritat del sector financer andorrà, al qual hem de reconèixer equilibri i sentit de la responsabilitat, és mantenir tant el seu embrancament europeu com la relació adequada amb el sistema de compensació interbancari internacional. I això significa donar respostes als requeriments d'informació sobre determinats clients que ens puguin trametre els ministeris de Finances dels països veïns.

I es tracta de fer-ho amb el màxim de garanties. Però fer-ho. Sense més dilacions ni excuses.

Per això, convençuts que la nostra preocupació és compartida pels grups parlamentaris, hem demanat aquesta sessió informativa: per comentar les decisions que cal adoptar en funció de l'interès general i per fer-ho amb visió de futur.

I és amb aquesta visió que el Govern entén que, una volta hagi escoltat les opinions dels grups parlamentaris, caldrà entrar a tràmit parlamentari un projecte de llei qualificada d'intercanvi d'informació en matèria fiscal, amb la finalitat, ho reitero, que puguem donar compliment als compromisos contrets amb la comunitat internacional mitjançant la “declaració del Principat d'Andorra” signada al París en data 10 de març del 2009.

Moltes gràcies per la seva atenció.

Casa de la Vall, 30 de juliol del 2009